

# 119

## MINISTRIES

### **Punten bij de Parasja: Ekev – Het Probleem Met Prosperity**

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja—korte overdenkingen bij het wekelijkse Torahgedeelte.

De Parasja van deze week heet Ekev. Dat is Hebreeuws voor “als [u volgt]”. De Parasja loopt van Deuteronomium 7:12 tot Deuteronomium 11:25.

In dit Torahgedeelte lezen we een overzicht van zegeningen voor het gehoorzamen van God en waarschuwingen als we God vergeten in tijden van voorspoed. Israël krijgt daarna te horen dat ze niet moeten denken dat God hen het Beloofde Land geeft vanwege hun gerechtigheid. Mozes herinnert Israël aan de tijden waarin ze God tergdën door hun rebellie. Hij herinnert hen aan alle gebeurtenissen rondom het incident met het Gouden Kalf. Ook spoort hij hen aan om hun harten te ‘besnijden’ en Gods geboden te volgen. De Parasja sluit af met nog meer beloften van zegeningen voor gehoorzaamheid.

Er staan veel dingen in dit Torahgedeelte waarover we iets kunnen zeggen. Vandaag gaan we het hebben over het probleem met voorspoed.

In Deuteronomium 8 sprak Mozes over de vele prachtige zegeningen en over de voorspoed die Israël te wachten staat als ze het Beloofde Land binnengaan. Dit staat er:

#### **Deuteronomium 8:7-10**

Want de HEERE, uw God, brengt u in een goed land: een land met waterbeken, bronnen en diepe wateren, die ontspringen in het dal en op het gebergte; een land met tarwe en gerst, wijnstokken, vijgenbomen en granaatappels; een land met olierijke olijfbomen en honing; een land waarin u zonder schaarste brood zult eten, waarin het u aan niets ontbreken zal; een land waarvan de stenen ijzer zijn, en waarin u uit zijn bergen koper kunt hakken. Als u dan gegeten hebt en verzadigd bent, loof dan de HEERE, uw God, voor het goede land dat Hij u gegeven heeft.

Dat klinkt best wel goed, toch? Zegeningen, veiligheid en voorspoed. Mozes zegt tegen Israël dat ze de mogelijkheid krijgen om heel rijk te worden; ze hoeven zich geen zorgen te maken over voedsel of wat ze nodig hebben; het zal hen aan niets ontbreken.” Wat is dan het probleem? Is dat niet allemaal geweldig? Ja natuurlijk. Maar meteen daarna krijgt Israël ook een waarschuwing:

#### **Deuteronomium 8:11-14**

Wees op uw hoede dat u de HEERE, uw God, niet vergeet, en daardoor Zijn geboden, Zijn bepalingen en Zijn verordeningen, die ik u heden gebied, niet in acht neemt. Wanneer u eet, verzadigd wordt, goede huizen bouwt en daarin woont, uw runderen en uw kleinvee talrijk worden en ook uw zilver en goud toeneemt, ja, alles wat u hebt, talrijk wordt, pas ervoor op dat uw hart zich dan niet verheft en u de HEERE, uw God, vergeet, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft;

Dus het probleem met comfort en voorspoed is de verleiding om God te vergeten. Daarom krijgen we expliciet het gebod “u moet de HEERE, uw God, in gedachten houden, dat Hij het is Die u kracht geeft om vermogen te verwerven” (Deuteronomium 8:18). Het was niet nodig geweest dit gebod te geven dat we moeten gedenken als het niet waarschijnlijk zou zijn dat we zouden vergeten!

Maar waarom de waarschuwing om God niet te vergeten in tijden van zegen en voorspoed? Zou het niet veel logischer zijn om een dergelijke waarschuwing te geven in tijden van moeite, armoede en pijn? Ook in zulke tijden moeten we God niet vergeten, maar het ligt misschien minder voor de hand in dergelijke omstandigheden. Wat bedoelen we daarmee?

Nou, het comfort dat gepaard gaat met overvloed kan leiden tot zelfgenoegzaamheid. Het ligt in onze menselijke aard om zegeningen voor lief te nemen. Maar pijn, verlies en moeite kunnen we niet negeren—het dwingt ons om iets te doen. En als we trouwe gelovigen zijn, dringt het ons om God aan te roepen, om naar Hem toe te gaan en ons afhankelijk van Hem op te stellen. In de verwachting dat Hij ons de kracht geeft om ermee om te gaan.

De christelijke auteur C.S. Lewis schreef ooit:

Het lukt ons om tevreden te rusten in onze zonden en in onze stomiteiten; iedereen die weleens heeft gezien hoe een veelvraat allerlei uitstekend voedsel naar binnen werkt, alsof hij geen idee heeft wat voor lekkers hij allemaal krijgt, zal toegeven dat we zelfs plezier kunnen negeren. Maar op pijn worden we elk moment gewezen. God fluistert tegen ons als we plezier hebben, hij spreekt tot ons geweten, maar roept in onze pijn: Het is Zijn megafoon om een dove wereld wakker te schudden.

*-C.S. Lewis, The Problem of Pain*

Daarom staat er expliciet het gebod om God te gedenken als je in voorspoed leeft—omdat Zijn fluisteringen soms moeilijk te horen zijn als we niet zorgvuldig luisteren.

In tijden van comfort en zegen moeten we onze best doen om ‘God te zegenen’ voor al het goede dat Hij ons heeft gegeven. Denk aan Hem.

Bedankt voor het lezen van de Punten bij de Parasja!